

QUẢN LÝ GIÁO DỤC PHẨM CHẤT TRUNG THỰC CHO HỌC SINH TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐOÀN THỊ ĐIỂM, THÀNH PHỐ HÀ NỘI THÔNG QUA HOẠT ĐỘNG TRẢI NGHIỆM

Lê Thu Hương

Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm Hà Nội

Tóm tắt: Bài báo nghiên cứu quản lý giáo dục phẩm chất trung thực cho học sinh tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm thành phố Hà Nội thông qua hoạt động trải nghiệm, phù hợp định hướng Chương trình Giáo dục phổ thông 2018. Nội dung bài viết tập trung phân tích cơ sở lý luận về phẩm chất trung thực, giáo dục trung thực và hoạt động trải nghiệm, làm rõ đặc điểm biểu hiện phẩm chất trung thực của học sinh tiểu học, đồng thời đánh giá thực trạng quản lý giáo dục phẩm chất này tại Nhà trường. Kết quả cho thấy, việc xây dựng kế hoạch, tổ chức hoạt động trải nghiệm, bồi dưỡng giáo viên, kiểm tra, đánh giá và phối hợp các lực lượng giáo dục đã được triển khai đồng bộ, song vẫn cần tối ưu hơn để tăng tính bền vững và hiệu quả thực tiễn. Trên cơ sở đó, bài viết đề xuất các biện pháp nhằm nâng cao chất lượng giáo dục trung thực như tăng cường trải nghiệm thực tiễn, lồng ghép liên môn, đổi mới đánh giá, xây dựng môi trường trung thực và đẩy mạnh phối hợp giữa nhà trường – gia đình – xã hội.

Từ khóa: Đánh giá; giáo dục phẩm chất; hoạt động trải nghiệm; quản lý giáo dục; trung thực.

Nhận bài ngày 10.11.2025; gửi phản biện, chỉnh sửa, duyệt đăng ngày 30.12.2025

Liên hệ tác giả: Lê Thu Hương; email: lehuong.2307@gmail.com

1. ĐẶT VẤN ĐỀ

Giáo dục phẩm chất cho học sinh tiểu học giữ vai trò đặc biệt quan trọng trong việc hình thành nhân cách và năng lực công dân của thế hệ trẻ. Trong số các phẩm chất đạo đức, trung thực được xem là một giá trị nền tảng, góp phần xây dựng lối sống lành mạnh, thái độ học tập đúng đắn, và mối quan hệ tích cực giữa cá nhân với tập thể. Trung thực không chỉ là việc nói thật, mà còn bao hàm sự tự giác, thẳng thắn, dám nhận trách nhiệm và tôn trọng sự thật trong học tập cũng như trong ứng xử hàng ngày (Lickona, 1991).

Tuy nhiên, trong bối cảnh xã hội hiện nay, học sinh tiểu học chịu tác động mạnh mẽ từ môi trường gia đình, mạng xã hội và áp lực thành tích học tập. Nhiều em có biểu hiện thiếu trung thực như sao chép bài tập, giấu lỗi, đổ lỗi cho người khác, hoặc e ngại bày tỏ ý kiến cá nhân. Nếu không được định hướng kịp thời, những hành vi này có thể ảnh hưởng tiêu cực đến sự hình thành nhân cách, phẩm chất đạo đức và năng lực tự chủ của học sinh trong tương lai (Nguyễn, 2017; PND Huyền, 2017).

Trong Chương trình Giáo dục phổ thông 2018, Hoạt động trải nghiệm được xác định là một lĩnh vực giáo dục bắt buộc với mục tiêu phát triển phẩm chất và năng lực học sinh thông qua các tình huống thực tiễn (Bộ GD&ĐT, 2018). Hoạt động trải nghiệm tạo cơ hội cho học sinh tham gia, thể nghiệm cảm xúc, bộc lộ suy nghĩ, mắc lỗi và tự sửa sai. Quá trình này giúp các em hình thành nhận thức và hành vi trung thực một cách tự nhiên, bền vững, thay vì chỉ dựa vào răn dạy một chiều (Dewey, 1938; Kolb, 1984).

Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm (Hà Nội) là một đơn vị giáo dục tiên tiến, chú trọng phát triển năng lực và phẩm chất học sinh thông qua các mô hình học tập tích cực. Nhà trường đã triển khai phong phú các hoạt động trải nghiệm theo chủ đề, tạo cơ hội để học sinh tiếp xúc với tình huống thực tế, hợp tác nhóm và tự đánh giá bản thân. Tuy nhiên, quản lý giáo dục phẩm chất trung thực thông qua hoạt động trải nghiệm vẫn chưa được tổ chức đồng bộ, có hệ thống, và thiếu cơ chế đo lường hiệu quả, dẫn đến khó đảm bảo sự bền vững trong hình thành hành vi đạo đức của học sinh (Huỳnh Ngọc Mỹ Linh, 2023; SKKN Trường Quảng Tâm, 2019).

Do đó, việc nghiên cứu và đề xuất các biện pháp quản lý giáo dục phẩm chất trung thực cho học

sinh thông qua hoạt động trải nghiệm là cần thiết. Nghiên cứu này không chỉ phù hợp với định hướng đổi mới giáo dục hiện nay, mà còn có ý nghĩa thiết thực đối với thực tiễn giáo dục tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm, cũng như các trường tiểu học khác tại Hà Nội.

2. NỘI DUNG

2.1. Các khái niệm

2.1.1. Phẩm chất trung thực

Trung thực là một trong những phẩm chất đạo đức cốt lõi, góp phần hình thành nhân cách và uy tín của mỗi cá nhân. Trong giáo dục, trung thực được hiểu là sự tôn trọng sự thật, dám nói đúng, làm đúng, hành xử phù hợp với chuẩn mực, không lợi dụng tình huống để vụ lợi, không che giấu hay né tránh trách nhiệm. Trung thực còn được thể hiện ở sự nhất quán giữa lời nói, suy nghĩ và hành vi, từ đó tạo dựng sự tin cậy trong quan hệ xã hội (Lickona, 1991).

Đối với học sinh tiểu học, nhận thức đạo đức chủ yếu mang tính cảm xúc và trực quan (Nguyễn Thị Mỹ Lộc, 2019). Do vậy, các hành vi trung thực cần được hình thành dần qua trải nghiệm thực tế, thay vì chỉ dựa vào lời nhắc nhở hay răn dạy một chiều. Trung thực ở lứa tuổi này thường biểu hiện qua những hành vi cụ thể, gần gũi như: a) Không nói dối, không gian lận khi kiểm tra hoặc làm bài tập; b) Thừa nhận sai sót và nỗ lực sửa chữa; c) Chia sẻ cảm xúc thật, tôn trọng bạn bè và thầy cô; d) Không nhận công lao của bản thân khi kết quả thuộc về tập thể.

Tuy nhiên, nhận thức đạo đức của học sinh tiểu học đang trong quá trình hình thành và chịu tác động mạnh từ môi trường sống, bao gồm gia đình, nhà trường, và cộng đồng xã hội. Do nhu cầu được khen ngợi, được công nhận, các em đôi khi dễ dẫn đến hành vi che giấu lỗi, tránh nhận sai hoặc sao chép trong học tập để đạt kết quả tốt (Nguyễn, 2017; PND Huyền, 2017).

Do đó, giáo dục phẩm chất trung thực cần được tiến hành một cách kiên trì, liên tục và nhẹ nhàng, gắn liền với trải nghiệm thực tế. Quá trình này nên được thiết kế theo mô hình: học sinh tự trải nghiệm → tự rút ra bài học → tự điều chỉnh hành vi. Như vậy, trung thực sẽ được nội tâm hóa, trở thành hành vi tự nhiên và bền vững, thay vì chỉ là hành vi ứng phó khi có sự nhắc nhở hay giám sát (Dewey, 1938; Kolb, 1984; SKKN Trường Quảng Tâm, 2019).

2.1.2. Giáo dục phẩm chất trung thực

Giáo dục trung thực là một quá trình tác động có kế hoạch từ gia đình, nhà trường và xã hội, nhằm hình thành và củng cố phẩm chất đạo đức này ở học sinh (Trần Bá Hoành, 2015). Theo Chương trình Giáo dục phổ thông 2018, giáo dục phẩm chất phải được tích hợp trong mọi hoạt động học tập và trải nghiệm, không chỉ thông qua lý thuyết mà còn thông qua các tình huống thực tiễn (Bộ GD&ĐT, 2018). Việc giáo dục trung thực cần dựa trên gợi mở, trải nghiệm và phản tư, thay vì áp đặt hay răn dạy một chiều.

Giáo dục trung thực bao gồm việc giúp học sinh: 1) Hiểu ý nghĩa và giá trị của trung thực; 2) Phân biệt được thật – giả, đúng – sai; 3) Nhận thức được hậu quả của hành vi thiếu trung thực đối với bản thân và tập thể (Nguyễn, 2017; PND Huyền, 2017).

Thông qua quá trình rèn luyện, lặp lại các hành vi tích cực và phản tư, học sinh dần hình thành thói quen trung thực và năng lực tự điều chỉnh hành vi sao cho phù hợp với yêu cầu đạo đức và chuẩn mực xã hội. Ở lứa tuổi tiểu học, nhận thức đạo đức chủ yếu mang tính cụ thể và cảm xúc, dễ chịu ảnh hưởng bởi môi trường xung quanh (Nguyễn Thị Mỹ Lộc, 2019). Do đó, giáo dục trung thực không thể thực hiện bằng áp đặt, mệnh lệnh hay phê phán, mà cần được triển khai thông qua gợi mở, hướng dẫn và khích lệ, giúp học sinh tự nhận thức và tự sửa sai.

Sự phối hợp đồng bộ giữa gia đình, nhà trường và cộng đồng đóng vai trò quyết định trong quá trình hình thành phẩm chất trung thực. Học sinh chỉ có thể duy trì hành vi trung thực nếu môi trường giáo dục cho phép các em nói thật, làm thật và được tôn trọng. Giáo viên và người lớn là tấm gương sáng về trung thực, bởi trẻ học cách ứng xử chủ yếu thông qua quan sát hành vi của những người xung quanh (Lickona, 1991; Dewey, 1938).

Việc giáo dục phẩm chất trung thực cần đảm bảo các yêu cầu cơ bản sau: 1) *Tính tích hợp*: Trung thực cần được lồng ghép trong tất cả các môn học, hoạt động giáo dục và sinh hoạt hàng ngày của học sinh, đặc biệt là trong các hoạt động trải nghiệm; 2) *Tính thực tiễn*: Giáo dục trung thực phải gắn với các tình huống cụ thể trong cuộc sống, giúp học sinh nhận biết và xử lý các vấn đề đạo đức thực tế (SKKN Trường Quảng Tâm, 2019); 3) *Tính phát triển*: Quá trình giáo dục cần chú trọng phát triển dần dần từ hiểu biết → tự điều chỉnh → hình thành thói quen trung thực; 4) *Tính nêu gương*: Giáo viên, cha mẹ và

các thành viên cộng đồng cần là những tấm gương sáng về trung thực, giúp học sinh học tập và noi theo (Trần Bá Hoành, 2015).

Như vậy, giáo dục phẩm chất trung thực ở tiểu học là quá trình hình thành nhận thức và nuôi dưỡng thói quen ứng xử đúng đắn, thông qua sự kết hợp đồng bộ giữa định hướng lý thuyết, trải nghiệm thực tiễn và hỗ trợ tích cực từ các lực lượng giáo dục.

2.1.3. Hoạt động trải nghiệm

Hoạt động trải nghiệm là một thành tố quan trọng trong Chương trình Giáo dục phổ thông 2018, được xác định là hoạt động giáo dục bắt buộc ở tất cả các cấp học. Hoạt động này cho phép học sinh tham gia trực tiếp vào các tình huống, sự việc thực tiễn, từ đó hình thành và phát triển phẩm chất và năng lực cá nhân (Bộ GD&ĐT, 2018).

Theo Dewey (1938), trải nghiệm là nền tảng của học tập, còn Kolb (1984) đề xuất chu trình học tập trải nghiệm gồm: trải nghiệm → phân tư → khái quát → vận dụng. Trong chương trình GDPT 2018, hoạt động trải nghiệm tạo môi trường để học sinh thực hành và rèn luyện phẩm chất trung thực thông qua các tình huống đời sống thực tế.

Theo quan điểm của Bộ GD&ĐT, hoạt động trải nghiệm là quá trình “học qua làm”, giúp học sinh huy động tổng hợp kiến thức, kỹ năng và kinh nghiệm để khám phá bản thân, rèn luyện năng lực ứng xử và thích ứng với cuộc sống. Mục tiêu cốt lõi của hoạt động trải nghiệm ở tiểu học gồm: 1) Khám phá bản thân, nhận biết điểm mạnh và điểm yếu; 2) Hình thành các phẩm chất chủ yếu như trung thực, nhân ái, chăm chỉ, trách nhiệm; 3) Phát triển năng lực tự học, giao tiếp, hợp tác, giải quyết vấn đề và sáng tạo (Nguyễn Thị Mỹ Lộc, 2019; SKKN Trường Quảng Tâm, 2019).

Về hình thức, hoạt động trải nghiệm được tổ chức phong phú và đa dạng: sinh hoạt tập thể, câu lạc bộ, trò chơi, dự án học tập, hoạt động lao động, thiện nguyện, khám phá thiên nhiên, hoặc tham quan thực tế. Ở bậc tiểu học, các hoạt động này được thiết kế phù hợp với đặc điểm tâm sinh lý lứa tuổi, chú trọng yếu tố trực quan, vui tươi, gần gũi, đồng thời mang tính giáo dục tích cực.

Về ý nghĩa, hoạt động trải nghiệm đóng vai trò cầu nối giữa kiến thức nhà trường và đời sống thực tế, giúp học sinh chuyển hóa những điều đã học thành hành động cụ thể. Thông qua quá trình này, các em hình thành thái độ đúng đắn, biết ứng xử phù hợp và phát triển phẩm chất đạo đức một cách tự nhiên, bền vững (Dewey, 1938; Kolb, 1984).

Đối với việc giáo dục phẩm chất trung thực, hoạt động trải nghiệm tạo môi trường để học sinh tự nhận thức, tự thể hiện và tự điều chỉnh hành vi. Trong các hoạt động như hợp tác nhóm, chia sẻ cảm xúc, thực hiện dự án hay đánh giá sản phẩm, học sinh có cơ hội thực hành trung thực trong lời nói, hành động và quan hệ với bạn bè, thầy cô, gia đình (Lickona, 1991; Nguyễn, 2017).

Như vậy, hoạt động trải nghiệm không chỉ là phương tiện rèn luyện kỹ năng sống, mà còn là con đường hiệu quả để hình thành và củng cố phẩm chất trung thực, một nền tảng quan trọng trong giáo dục nhân cách cho học sinh tiểu học.

2.1.4. Quản lý giáo dục phẩm chất trung thực cho học sinh tiểu học thông qua hoạt động trải nghiệm

Quản lý giáo dục phẩm chất trung thực cho học sinh tiểu học thông qua hoạt động trải nghiệm là quá trình tác động có tổ chức và có định hướng của các chủ thể quản lý (hiệu trưởng, cán bộ quản lý, giáo viên chủ nhiệm...) nhằm điều hành, phối hợp và kiểm soát các hoạt động giáo dục. Mục tiêu là đảm bảo hình thành và phát triển phẩm chất trung thực ở học sinh được thực hiện một cách hiệu quả và bền vững.

Về bản chất, đây là sự kết hợp giữa quản lý hoạt động giáo dục đạo đức và quản lý hoạt động trải nghiệm, hướng đến việc phát huy vai trò chủ thể của học sinh trong quá trình tự rèn luyện và tự giáo dục. Quản lý không chỉ dừng lại ở lập kế hoạch hay kiểm tra, mà còn bao gồm tạo môi trường, định hướng, khích lệ và đánh giá sự tiến bộ của học sinh trong các hoạt động trải nghiệm gắn với nội dung giáo dục trung thực (OECD, 2019).

Nội dung quản lý bao gồm:

- Xây dựng kế hoạch giáo dục: Cán bộ quản lý chỉ đạo giáo viên thiết kế và lồng ghép nội dung giáo dục trung thực trong các kế hoạch hoạt động trải nghiệm theo chủ đề, đảm bảo tính phù hợp với lứa tuổi và mục tiêu giáo dục toàn diện (Bộ GD&ĐT, 2018).

- Tổ chức thực hiện: Thực hiện các hình thức hoạt động đa dạng, như dự án, trò chơi giáo dục, tình huống đạo đức, diễn đàn nhỏ... giúp học sinh rèn luyện hành vi trung thực qua thực tiễn (Nguyễn Thị Mỹ Lộc, 2019).

- Chỉ đạo chuyên môn: Hiệu trưởng và tổ chuyên môn hướng dẫn, bồi dưỡng giáo viên về phương pháp giáo dục giá trị, kỹ năng tổ chức hoạt động trải nghiệm theo hướng phát triển phẩm chất và năng lực cá nhân.

- Kiểm tra – đánh giá: Xây dựng công cụ đánh giá năng lực và phẩm chất học sinh, trong đó chú trọng tiêu chí về trung thực trong học tập, giao tiếp và tham gia hoạt động tập thể. Việc đánh giá cần đảm bảo tính khách quan, công bằng, đồng thời khuyến khích học sinh tự nhận xét và tự điều chỉnh hành vi (Lickona, 1991; SKKN Trường Quảng Tâm, 2019).

- Phối hợp các lực lượng giáo dục: Quản lý hoạt động trải nghiệm hiệu quả đòi hỏi sự gắn kết giữa nhà trường, gia đình và cộng đồng. Nhờ đó, giáo dục trung thực trở nên thống nhất, liên tục và mang tính lan tỏa cao.

Như vậy, quản lý giáo dục phẩm chất trung thực thông qua hoạt động trải nghiệm là một quá trình toàn diện và mang tính hệ thống, kết hợp các khâu từ lập kế hoạch → tổ chức → chỉ đạo → kiểm tra, đánh giá → phối hợp lực lượng. Thông qua hoạt động này, học sinh không chỉ được rèn luyện hành vi trung thực trong học tập và sinh hoạt, mà còn hình thành năng lực tự nhận thức và tự điều chỉnh bản thân – nền tảng cho sự phát triển nhân cách bền vững trong tương lai (OECD, 2019; Dewey, 1938).

2.2. Đặc điểm phẩm chất trung thực học sinh tiểu học

Phẩm chất trung thực ở học sinh tiểu học hình thành song song với sự phát triển nhận thức, tình cảm và hành vi đạo đức. Ở lứa tuổi này, hành vi trung thực còn chưa ổn định, phụ thuộc nhiều vào gợi ý của người lớn và môi trường xung quanh (Nguyễn Thị Mỹ Lộc, 2019; Trần Bá Hoàng, 2015).

- Nhận thức: Học sinh nhận biết trung thực qua các hành vi cụ thể như: nói thật, không gian dối, không che giấu lỗi lầm. Nhận thức còn mang tính cảm tính, trẻ thường hiểu trung thực là tránh bị phạt hoặc làm theo lời dạy của người lớn, chưa nhận thức sâu sắc giá trị nội tại của trung thực (Lickona, 1991).

- Thái độ và tình cảm: Trung thực gắn liền với cảm xúc tích cực, giúp trẻ tự hào và vui vẻ khi hành vi được công nhận. Tuy nhiên, các em dễ bị chi phối bởi sợ hãi, mong muốn được khen ngợi hoặc tránh trách phạt (Nguyễn Thị Mỹ Lộc, 2019). Giáo dục trung thực cần bồi dưỡng cảm xúc tích cực, giúp học sinh tự nguyện thực hành trung thực (PND Huyền, 2017).

- Hành vi: Trung thực thể hiện trong học tập, giao tiếp và sinh hoạt tập thể, ví dụ: trung thực khi làm bài, nhận lỗi, chia sẻ công bằng với bạn bè. Hành vi này cần được rèn luyện qua các hoạt động trải nghiệm thực tế để trở thành thói quen và niềm tin vào giá trị trung thực (Dewey, 1938; Kolb, 1984).

- Yếu tố ảnh hưởng: Gia đình, nhà trường và bạn bè là những môi trường chủ yếu định hình trung thực ở trẻ. Cha mẹ và giáo viên gương mẫu, cùng với môi trường xã hội tích cực, giúp học sinh duy trì hành vi trung thực (Trần Bá Hoàng, 2015).

Như vậy, phẩm chất trung thực là kết quả tương tác giữa nhận thức – cảm xúc – hành vi, chịu tác động từ nhiều yếu tố giáo dục, là cơ sở để lựa chọn nội dung, hình thức và biện pháp quản lý phù hợp, giúp giáo dục trung thực trở nên tự nhiên, hiệu quả và bền vững.

2.3. Nội dung quản lý giáo dục phẩm chất trung thực cho học sinh trường tiểu học Đoàn Thị Điểm Hà Nội, thành phố Hà Nội thông qua hoạt động trải nghiệm

Quản lý giáo dục phẩm chất trung thực thông qua hoạt động trải nghiệm là quá trình toàn diện, có hệ thống và bền vững. Tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm – nơi chú trọng giáo dục giá trị sống và phát triển học sinh toàn diện, quản lý được thực hiện theo định hướng phát triển phẩm chất và năng lực, đảm bảo thực tiễn, sáng tạo và hiệu quả.

2.3.1. Quản lý việc xây dựng kế hoạch giáo dục phẩm chất trung thực

2.3.1.1. Khảo sát thực trạng và xác định nhu cầu

Ban giám hiệu chỉ đạo khảo sát thông qua phiếu khảo sát, quan sát hành vi, phân tích hồ sơ kỷ luật, lấy ý kiến giáo viên và phụ huynh. Kết quả cho thấy học sinh có nhận thức cơ bản về trung thực nhưng còn tồn tại né tránh nhận lỗi, giấu vi phạm nhỏ, phụ thuộc người lớn khi giải quyết mâu thuẫn, làm cơ sở để xây dựng kế hoạch.

2.3.1.2. Xác lập mục tiêu giáo dục

- Mục tiêu chung: Hình thành thói quen trung thực trong học tập, giao tiếp, ứng xử; biết nhận lỗi và sửa lỗi; tôn trọng sự thật.

- Mục tiêu theo khối lớp: 1) Khối 1–2: Nhận biết hành vi trung thực; 2) Khối 3–4: Rèn kỹ năng nói thật, nhận lỗi; 3) Khối 5: Trung thực trong tự đánh giá, chuẩn bị cho THCS.

2.3.1.3. Xây dựng nội dung và chủ đề giáo dục phẩm chất trung thực tích hợp trong các hoạt động dạy học và giáo dục

Nội dung được tích hợp trong các môn học và hoạt động trải nghiệm, bao gồm: 1) Trung thực trong học tập: không quay cóp, không nói dối điểm số, mạnh dạn hỏi khi chưa hiểu bài; 2) Trung thực trong giao tiếp: nói thật, không bịa đặt, không đổ lỗi cho người khác; 3) Trung thực trong cộng đồng: bảo vệ đồ dùng chung, thông báo khi tìm thấy đồ vật bị mất.

Các chủ đề được tích hợp trong môn Đạo đức, hoạt động trải nghiệm, tiết sinh hoạt lớp và các phong trào thi đua như “Nói lời hay – Làm việc tốt”, “Lớp học trung thực”, “Nhật ký việc tốt”.

2.3.1.4. Lựa chọn phương pháp giáo dục và hình thức tổ chức

Ban giám hiệu khuyến khích giáo viên áp dụng phương pháp dạy học tích cực, trong đó tập trung vào: 1) Dạy học theo tình huống đạo đức (đặc biệt hiệu quả với học sinh tiểu học); 2) Đóng vai và xử lý xung đột; 3) Kể chuyện đạo đức, khai thác thư viện truyện tranh phong phú của nhà trường; 4) Hoạt động nhóm nhỏ và phản hồi đồng đẳng; 5) Hoạt động trải nghiệm trong trường và ngoài trường.

Nhờ điều kiện cơ sở vật chất tốt, Đoàn Thị Điểm có thể tổ chức nhiều hình thức linh hoạt như sân khấu hóa, góc trải nghiệm “Góc trung thực”, hoặc ghi hình – phân tích tình huống, tạo môi trường học tập hấp dẫn và thực tế.

2.3.1.5. Phân công trách nhiệm và phối hợp lực lượng

Nhà trường xác định đây là hoạt động mang tính liên ngành, cần sự phối hợp của nhiều bộ phận:

- Ban giám hiệu: chỉ đạo chung, phê duyệt kế hoạch, kiểm tra tiến độ thực hiện.
- Khối trưởng chuyên môn: xây dựng chủ đề giáo dục phù hợp từng khối, hướng dẫn giáo viên triển khai.
- Giáo viên chủ nhiệm: triển khai trực tiếp thông qua tiết đạo đức, sinh hoạt lớp, theo dõi thay đổi hành vi của từng học sinh.
- Tổng phụ trách Đội: tổ chức sân chơi, cuộc thi, nêu gương người tốt việc tốt.
- Phụ huynh: ký cam kết và phối hợp thực hiện “Trung thực trong gia đình”, báo cáo hành vi tiến bộ của con tại nhà.

Sự phối hợp đồng bộ giúp quá trình giáo dục diễn ra liên tục trong cả môi trường học đường và gia đình.

2.3.1.6. Thiết lập cơ chế kiểm tra, đánh giá

Đánh giá được thực hiện thường xuyên theo ba cấp độ:

- Đánh giá của giáo viên: thông qua quan sát hành vi, sổ theo dõi, phiếu rubrics phẩm chất trung thực.
- Tự đánh giá của học sinh: sử dụng “Bảng cam kết trung thực”, “Nhật ký trung thực hằng tuần”.
- Đánh giá của phụ huynh: phản hồi về hành vi của học sinh tại nhà.

Khi phát hiện các trường hợp gian dối, giáo viên không áp dụng hình thức phê bình nặng nề mà hướng dẫn học sinh thảo luận hậu quả và thực hành sửa sai. Cuối mỗi học kỳ, nhà trường tổ chức họp rút kinh nghiệm để điều chỉnh kế hoạch cho giai đoạn tiếp theo.

Nhờ áp dụng hệ thống đánh giá nhiều kênh này, Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm có dữ liệu rõ ràng để theo dõi tiến bộ, đồng thời tạo sự nhất quán trong can thiệp giáo dục.

Quản lý việc xây dựng kế hoạch giáo dục phẩm chất trung thực tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm Hà Nội được thực hiện theo quy trình khoa học, hệ thống và bám sát đặc thù học sinh của nhà trường. Các nội dung quản lý từ khảo sát thực trạng, xác lập mục tiêu, xây dựng nội dung – phương pháp, phân công trách nhiệm đến kiểm tra đánh giá đều được cụ thể hóa, giúp hoạt động giáo dục trung thực không dừng ở khẩu hiệu mà trở thành hoạt động có chiều sâu, có dữ liệu và có sự phối hợp chặt chẽ giữa nhà trường – gia đình – xã hội.

2.3.2. Quản lý tổ chức thực hiện hoạt động trải nghiệm

Hiệu trưởng phân công cụ thể cho các tổ chuyên môn, giáo viên chủ nhiệm và Tổng phụ trách Đội trong việc thiết kế và tổ chức hoạt động trải nghiệm theo từng chủ điểm. Giáo viên chủ nhiệm giữ vai trò cố vấn, hướng dẫn và tạo môi trường giáo dục tích cực, khuyến khích học sinh bộc lộ cảm xúc thật, dám

nói thật và nhận lỗi khi sai. Nhà trường cũng chú trọng phối hợp với phụ huynh để hoạt động trải nghiệm được mở rộng ra ngoài phạm vi lớp học, giúp học sinh rèn luyện trung thực trong gia đình và cộng đồng.

Sau khi xây dựng kế hoạch, việc tổ chức thực hiện đóng vai trò quyết định mức độ hình thành phẩm chất trung thực ở học sinh. Tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm Hà Nội, việc tổ chức được quản lý theo hướng thực tiễn, linh hoạt, lấy người học làm trung tâm và đặt hoạt động trải nghiệm làm con đường chính để hình thành hành vi trung thực. Hoạt động này được triển khai qua các nội dung sau:

- *Thứ nhất*, chỉ đạo giáo viên tổ chức hoạt động trải nghiệm đúng tiến trình sư phạm và phù hợp với mục tiêu giáo dục trung thực. Ban giám hiệu yêu cầu mỗi hoạt động trải nghiệm đều phải đảm bảo đủ bốn bước: khởi động – khám phá – luyện tập – vận dụng. Trường chỉ đạo giáo viên lồng ghép các tình huống đạo đức, trò chơi giáo dục, hoạt động nhập vai, xử lý xung đột, trải nghiệm mô phỏng... nhằm giúp học sinh thể hiện, thử thách và rèn luyện sự trung thực trong tình huống thực tế.

- *Thứ hai*, thiết kế và điều phối các hoạt động trải nghiệm theo chủ đề rèn luyện trung thực ở quy mô lớp, khối và toàn trường. Phối hợp với phụ huynh, CLB và tổ chức ngoài trường để mở rộng trải nghiệm.

- *Thứ ba*, quản lý sự phối hợp giữa các lực lượng giáo dục trong và ngoài nhà trường. Để hoạt động trải nghiệm tạo tác động mạnh đến quá trình hình thành phẩm chất trung thực, nhà trường chủ động huy động sự tham gia của phụ huynh, Đoàn – Đội, các câu lạc bộ, trung tâm trải nghiệm, bảo tàng hoặc đơn vị xã hội. Phụ huynh được hướng dẫn hỗ trợ con thực hiện các hoạt động như nhật ký trung thực, chia sẻ sự thật, đánh giá hành vi tại nhà.

- *Thứ tư*, đảm bảo điều kiện vật chất, phương tiện và môi trường tổ chức hoạt động trải nghiệm. Nhà trường bố trí các phòng chức năng, không gian hoạt động nhóm, sân trường, thư viện mở để phục vụ các hoạt động trải nghiệm. Việc chuẩn bị đầy đủ điều kiện giúp học sinh có môi trường trải nghiệm phong phú, trong đó hành vi trung thực được khuyến khích và lan tỏa.

- *Thứ năm*, tăng cường giám sát, hỗ trợ và điều chỉnh kịp thời trong quá trình tổ chức hoạt động. Ban giám hiệu thường xuyên dự giờ hoạt động trải nghiệm, quan sát học sinh và trao đổi với giáo viên để kịp thời điều chỉnh nội dung, hình thức và phương pháp. Nhà trường khuyến khích giáo viên ghi nhận các biểu hiện trung thực của học sinh bằng nhật ký sư phạm hoặc hồ sơ trải nghiệm, từ đó làm tư liệu đánh giá. Việc giám sát chặt chẽ giúp hoạt động trải nghiệm không mang tính hình thức mà thực sự tác động đến nhận thức và hành vi của học sinh.

2.3.3. Quản lý chỉ đạo chuyên môn và bồi dưỡng giáo viên

Đội ngũ giáo viên là nhân tố trực tiếp thực hiện hoạt động giáo dục phẩm chất trung thực, vì vậy quản lý tập trung vào việc bồi dưỡng nhận thức, năng lực tổ chức hoạt động và kỹ năng giáo dục giá trị sống cho giáo viên.

Chỉ đạo chuyên môn và bồi dưỡng giáo viên là yếu tố quyết định để hoạt động trải nghiệm thực sự trở thành công cụ giáo dục phẩm chất trung thực. Tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm Hà Nội, Ban giám hiệu đã triển khai quản lý đồng bộ qua các nội dung sau:

2.3.3.1. Chỉ đạo chuyên môn theo hướng tích hợp giáo dục trung thực trong hoạt động trải nghiệm

- Xây dựng ma trận chuyên môn tích hợp: Tổ chuyên môn lập ma trận cơ hội giáo dục trung thực cho từng chủ đề trải nghiệm theo từng khối lớp.

- Hướng dẫn giáo viên thiết kế tình huống trải nghiệm: Giáo viên được chỉ đạo xây dựng tình huống có xung đột đạo đức nhẹ, yêu cầu học sinh đưa ra lựa chọn trung thực, từ đó rèn luyện kỹ năng ra quyết định đúng.

- Định kỳ dự giờ và rút kinh nghiệm: Ban giám hiệu và tổ chuyên môn dự giờ các tiết trải nghiệm tiêu biểu, đánh giá cách giáo viên tổ chức, hướng dẫn và tạo cơ hội để học sinh thể hiện phẩm chất trung thực. Buổi rút kinh nghiệm giúp giáo viên học hỏi lẫn nhau và điều chỉnh phương pháp.

2.3.3.2. Bồi dưỡng giáo viên theo hướng thực hành, phản tư và sáng tạo

Bồi dưỡng tập trung theo chuyên đề trọng tâm gồm: 1) Phương pháp tổ chức hoạt động trải nghiệm giáo dục phẩm chất trung thực; 2) Thiết kế tình huống đạo đức và trò chơi giáo dục trung thực; 3) Đánh giá sự hình thành phẩm chất trung thực trong quá trình trải nghiệm.

Chuyên đề do giáo viên cốt cán, cán bộ quản lý và chuyên gia giáo dục hướng dẫn, kết hợp lý luận và thực hành tại lớp.

Bồi dưỡng qua dự giờ, thao giảng: Giáo viên được yêu cầu dự các tiết trải nghiệm tiêu biểu, quan sát cách đồng nghiệp tổ chức và xử lý tình huống; sau đó, giáo viên viết nhật ký phản tư, chia sẻ trong sinh hoạt tổ chuyên môn, rút kinh nghiệm về phương pháp tạo cơ hội cho học sinh rèn luyện trung thực.

Bồi dưỡng qua tự nghiên cứu và sáng kiến: 1) Giáo viên tự nghiên cứu tài liệu, video mô phỏng tình huống trung thực, thiết kế sản phẩm trải nghiệm mới; 2) Ghi nhận sáng kiến kinh nghiệm về giáo dục trung thực thông qua hoạt động trải nghiệm để chia sẻ trong nhà trường hoặc đăng ký tham dự hội thi giáo viên dạy giỏi.

2.3.3.3. Xây dựng hệ thống hỗ trợ giáo viên trong hoạt động trải nghiệm

Kho học liệu số: Video, bài giảng, tình huống đạo đức, hướng dẫn tổ chức hoạt động trải nghiệm, giúp giáo viên tham khảo và áp dụng nhanh.

Cộng đồng học tập trong nhà trường: Giáo viên chia sẻ ý tưởng, tình huống, kinh nghiệm rèn luyện trung thực cho học sinh trong các buổi sinh hoạt chuyên môn.

Hướng dẫn phối hợp với phụ huynh: Giáo viên được chỉ đạo xây dựng phiếu phản hồi và nhật ký trải nghiệm tại nhà, giúp phụ huynh đồng hành và ghi nhận hành vi trung thực của học sinh.

2.3.3.4. Kiểm tra, đánh giá hiệu quả chỉ đạo chuyên môn và bồi dưỡng giáo viên

Định kỳ đánh giá: Ban giám hiệu kiểm tra kế hoạch, dự giờ, nhận xét hồ sơ hoạt động trải nghiệm của giáo viên.

Tiêu chí đánh giá: Bao gồm mức độ lồng ghép giáo dục trung thực trong trải nghiệm, phương pháp tổ chức, khả năng phản tư, sáng tạo và tạo cơ hội cho học sinh thể hiện phẩm chất trung thực.

Phản hồi và điều chỉnh: Kết quả kiểm tra được phản hồi ngay cho giáo viên, làm cơ sở điều chỉnh phương pháp và xây dựng kế hoạch bồi dưỡng tiếp theo.

2.3.3.5. Kết hợp động lực nghề nghiệp và xây dựng văn hóa sư phạm trung thực

Nêu gương giáo viên thực hành trung thực trong sư phạm và triển khai hoạt động trải nghiệm.

Tổ chức các cuộc thi, sự kiện tôn vinh sáng kiến, lớp học trung thực, tạo môi trường khích lệ giáo viên phát triển phương pháp dạy học tích cực.

Văn hóa sư phạm trung thực trở thành yếu tố nền tảng, giúp học sinh noi theo và hình thành thói quen trung thực trong trải nghiệm.

Chỉ đạo chuyên môn và bồi dưỡng giáo viên tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm Hà Nội được thực hiện theo hướng hệ thống, đồng bộ và gắn chặt với hoạt động trải nghiệm. Việc này không chỉ nâng cao năng lực sư phạm của giáo viên mà còn tạo ra môi trường giáo dục trung thực trực tiếp, giúp học sinh rèn luyện phẩm chất trung thực thông qua trải nghiệm thực tế và tự nhiên.

2.3.4. Quản lý kiểm tra, đánh giá kết quả giáo dục phẩm chất trung thực

Đánh giá phẩm chất trung thực của học sinh không chỉ dừng ở mức ghi nhận hành vi, mà cần được thực hiện theo hướng định tính và định lượng kết hợp, phản ánh quá trình rèn luyện của các em trong hoạt động trải nghiệm.

Kiểm tra và đánh giá là khâu quyết định mức độ thành công của việc giáo dục phẩm chất trung thực. Khi gắn với hoạt động trải nghiệm, kiểm tra không chỉ nhằm xếp loại mà trở thành công cụ phản hồi, điều chỉnh và củng cố hành vi trung thực của học sinh. Tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm Hà Nội, việc quản lý kiểm tra – đánh giá được triển khai theo các nội dung chính sau:

- Bộ tiêu chí: Trung thực trong dự án nhóm, trò chơi, hoạt động cộng đồng; ba mức độ: cơ bản – phát triển – nổi bật.
- Hình thức đánh giá: Quan sát trực tiếp, sản phẩm trải nghiệm, tự đánh giá và đánh giá đồng đẳng.
- Giám sát và phản hồi: Dự giờ, kiểm tra hồ sơ, hướng dẫn học sinh nhận lỗi và rút kinh nghiệm.
- Phối hợp với phụ huynh và lực lượng ngoài trường: Theo dõi, hỗ trợ và tạo môi trường thực hành trung thực đa dạng.
- Điều chỉnh kế hoạch: Kết quả đánh giá làm cơ sở bổ sung trải nghiệm, khen thưởng và phản hồi phương pháp giáo viên.

2.3.5. Quản lý phối hợp các lực lượng giáo dục

- Nhà trường – giáo viên: Xây dựng kế hoạch, phân công, giám sát tiến trình, tổ chức trải nghiệm, quan sát và phản hồi học sinh.

- Phụ huynh: Theo dõi hành vi trung thực tại nhà, tham gia hoạt động trải nghiệm cùng con, phản hồi kết quả.

- Tổng phụ trách Đội, CLB, tổ chức ngoài trường: Tổ chức hoạt động nhóm, dự án cộng đồng, mô phỏng tình huống, giúp học sinh trải nghiệm trung thực trong môi trường đa dạng.
- Phương pháp quản lí: Quy trình phối hợp rõ ràng, hợp định kỳ, công cụ theo dõi minh bạch.
- Kết quả: Môi trường trải nghiệm liên tục, đa dạng; tăng tính khách quan trong đánh giá; hình thành văn hóa trung thực toàn trường.

2.4. Đề xuất biện pháp

2.4.1. Biện pháp 1: Tổ chức các hoạt động trải nghiệm thực tiễn nhằm thúc đẩy hành vi trung thực của học sinh

a. Mục đích

Tạo ra môi trường giáo dục bằng trải nghiệm thực tiễn, qua đó giúp học sinh được tiếp xúc, đối diện và xử lý các tình huống đạo đức cụ thể; từ đó nuôi dưỡng hành vi trung thực một cách tự nhiên, tự giác và bền vững.

b. Nội dung

Biện pháp tập trung vào việc phát triển các hoạt động trải nghiệm có tính thực tiễn cao, cho phép học sinh trực tiếp tương tác với môi trường học tập và đời sống. Một số hoạt động tiêu biểu gồm:

- Hoạt động trải nghiệm thực hành: “Ngày không nói dối”, “Góc chia sẻ thật”, “Hộp thư điều em muốn nói thật”, trong đó học sinh được rèn luyện kỹ năng báo cáo sự thật, nói thật và thừa nhận sai sót.
- Mô phỏng tình huống đạo đức: Tổ chức các tình huống có xung đột nhẹ, yêu cầu học sinh thảo luận, lựa chọn phương án hành xử trung thực và phân tích lý do lựa chọn.
- Dự án nhóm minh bạch: Học sinh được phân công nhiệm vụ rõ ràng, báo cáo công khai tiến độ thực hiện, góp phần rèn luyện trách nhiệm cá nhân và tính trung thực trong hợp tác.
- Mở rộng trải nghiệm sang gia đình và cộng đồng: Nhật kí trung thực tại nhà, chia sẻ hằng tuần với phụ huynh, thử thách “24 giờ trung thực”.

c. Cách tiến hành

Ban giám hiệu chỉ đạo tổ chuyên môn xây dựng kế hoạch hoạt động theo tháng và học kỳ, xác định rõ mục tiêu, quy trình và tiêu chí đánh giá. Giáo viên chủ nhiệm triển khai hoạt động theo tiến trình của hoạt động trải nghiệm (khởi động – khám phá – luyện tập – vận dụng) và sử dụng kỹ thuật phản tư sau hoạt động để giúp học sinh nhận diện hành vi đúng – sai. Các minh chứng thực hành được lưu trong hồ sơ học sinh, phục vụ đánh giá quá trình.

2.4.2. Biện pháp 2: Lồng ghép giáo dục trung thực trong các môn học và hoạt động giáo dục theo hướng tích hợp – liên môn

a. Mục đích

Tăng cường tính liên tục của giáo dục trung thực, bảo đảm phẩm chất này được rèn luyện xuyên suốt trong các hoạt động học tập và sinh hoạt hằng ngày.

b. Nội dung

Biện pháp hướng đến mở rộng môi trường rèn luyện trung thực từ hoạt động trải nghiệm sang các môn học và các hoạt động giáo dục. Nội dung bao gồm:

- Tích hợp trong môn học:
 - Tiếng Việt: kể chuyện trung thực, viết đoạn chia sẻ sự thật, thảo luận nhân vật trung thực.
 - Toán: nhấn mạnh tính chính xác, minh bạch khi thực hiện phép tính, báo cáo kết quả.
 - STEM/ Tự nhiên – Xã hội: thực hành thí nghiệm và báo cáo kết quả đúng thực tế.
- Tích hợp vào hoạt động Đội và sinh hoạt lớp: bình chọn “Bạn nhỏ trung thực”, nêu gương – nhật ký việc tốt, tiết chào cờ chủ đề “Sự thật và trách nhiệm”.
- Xây dựng chủ đề liên môn: “Trung thực trong học tập”, “Cân nhắc hệ quả”, ...

c. Cách tiến hành

Tổ chuyên môn xây dựng ma trận tích hợp theo khối lớp, hướng dẫn giáo viên lựa chọn các điểm lồng ghép hợp lý trong từng bài học. Ban giám hiệu tổ chức dự giờ, rút kinh nghiệm, nhân rộng các mô hình hiệu quả. Sản phẩm tích hợp (bài viết, video, poster...) được sử dụng làm minh chứng đánh giá phẩm chất học sinh.

2.4.3. Biện pháp 3: Tăng cường phối hợp giữa nhà trường – gia đình – xã hội trong rèn luyện phẩm chất trung thực

a. Mục đích

Tạo sự thống nhất trong định hướng giáo dục giữa các lực lượng, góp phần hình thành môi trường giáo dục đồng bộ, hỗ trợ học sinh rèn luyện trung thực trong cả trường học, gia đình và cộng đồng.

b. Nội dung

- Xây dựng bộ quy tắc trung thực trong gia đình và khuyến khích phụ huynh áp dụng trong sinh hoạt hằng ngày.
- Tổ chức hội thảo, chuyên đề tuyên truyền giúp phụ huynh hiểu ý nghĩa của việc rèn luyện trung thực ở trẻ.
- Tăng cường kết nối với các tổ chức xã hội, bảo tàng, câu lạc bộ, trung tâm trải nghiệm để tạo ra môi trường thực hành phong phú.
- Tổng phụ trách Đội phối hợp giáo viên chủ nhiệm tổ chức các phong trào thi đua mang tính lan tỏa.

c. Cách tiến hành

Nhà trường xây dựng kế hoạch phối hợp theo từng giai đoạn; ban hành phiếu theo dõi hành vi tại nhà; thiết lập nhóm giao tiếp ba bên (nhà trường – giáo viên – phụ huynh). Kết quả phối hợp được tổng hợp định kỳ, đưa vào đánh giá phẩm chất học sinh.

2.4.4. Biện pháp 4: Bồi dưỡng giáo viên và xây dựng văn hóa sư phạm trung thực trong nhà trường

a. Mục đích

Nâng cao năng lực tổ chức hoạt động trải nghiệm, năng lực giáo dục giá trị sống cho giáo viên; đồng thời xây dựng môi trường sư phạm trung thực – nơi giáo viên là tấm gương cho học sinh.

b. Nội dung

- Tổ chức chuyên đề: tổ chức hoạt động trải nghiệm; giáo dục đạo đức dựa trên trải nghiệm; xử lý tình huống đạo đức; phản tư trong giáo dục.
- Xây dựng kho học liệu số chia sẻ tình huống, bài giảng, video mô phỏng.
- Khuyến khích giáo viên nghiên cứu, viết sáng kiến kinh nghiệm, tham gia hội giảng và hội thi chuyên môn.
- Xây dựng môi trường sư phạm gương mẫu: minh bạch trong đánh giá, công bằng trong ứng xử, trung thực trong báo cáo chuyên môn.

c. Cách tiến hành

Ban giám hiệu dự giờ định kỳ, rút kinh nghiệm chuyên môn; tổ chức sinh hoạt chuyên môn theo hướng nghiên cứu bài học; khuyến khích giáo viên chia sẻ khó khăn, bài học hay. Các tiêu chí liên quan đến phẩm chất trung thực được đưa vào đánh giá thi đua cuối năm nhằm tạo động lực nghề nghiệp.

3. KẾT LUẬN VÀ KHUYẾN NGHỊ**3.1. Kết luận**

Qua nghiên cứu và thực tiễn triển khai tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm Hà Nội, có thể rút ra một số kết luận quan trọng:

- Kế hoạch giáo dục phẩm chất trung thực được xây dựng hệ thống và cụ thể, lồng ghép vào từng chủ đề hoạt động trải nghiệm, xác định rõ mục tiêu, tiêu chí đánh giá và phân công trách nhiệm cho giáo viên, tổ chuyên môn, Ban giám hiệu và các lực lượng phối hợp.
- Hoạt động trải nghiệm được tổ chức linh hoạt, thực tiễn và lấy học sinh làm trung tâm, tạo cơ hội để học sinh thực hành trung thực trong nhiều tình huống khác nhau, từ lớp học đến cộng đồng, từ trò chơi đến dự án nhóm.
- Chỉ đạo chuyên môn và bồi dưỡng giáo viên được thực hiện đồng bộ, giúp giáo viên nâng cao năng lực thiết kế, tổ chức và đánh giá hoạt động trải nghiệm, đồng thời khuyến khích sáng tạo, phản tư và chia sẻ kinh nghiệm giáo dục trung thực.
- Kiểm tra và đánh giá được triển khai toàn diện, minh bạch và liên tục, kết hợp quan sát trực tiếp, sản phẩm trải nghiệm, tự đánh giá và đánh giá đồng đẳng, giúp học sinh nhận thức và rèn luyện phẩm chất trung thực một cách bền vững.

- Phối hợp các lực lượng giáo dục hiệu quả: nhà trường, giáo viên, phụ huynh, Tổng phụ trách Đội, các CLB và tổ chức xã hội phối hợp nhịp nhàng, tạo môi trường trải nghiệm đa dạng, liên tục và minh chứng rõ ràng cho học sinh.

- Các biện pháp giáo dục phẩm chất trung thực thông qua hoạt động trải nghiệm (phiên chợ trung thực, dự án nhóm, nhật ký trải nghiệm, tình huống đạo đức, lồng ghép liên môn) đã chứng minh tính khả thi, hiệu quả, giúp học sinh hình thành và củng cố hành vi trung thực trong đời sống học tập hàng ngày.

3.2. Khuyến nghị

Từ kết quả nghiên cứu lý luận, khảo sát thực tiễn và quá trình phân tích, đánh giá hoạt động giáo dục phẩm chất trung thực thông qua trải nghiệm tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm Hà Nội, tác giả đề xuất một số khuyến nghị nhằm góp phần nâng cao hiệu quả quản lý và triển khai hoạt động trong giai đoạn tiếp theo.

Thứ nhất, nhà trường cần thường xuyên cập nhật và hoàn thiện kế hoạch giáo dục phẩm chất trung thực theo từng khối lớp, bảo đảm sự thống nhất nhưng vẫn linh hoạt theo đặc điểm tâm lý – nhận thức của học sinh. Việc bổ sung các chủ đề mới, phù hợp với bối cảnh số hóa, chuyển đổi phương pháp giáo dục và những tình huống đạo đức mới nảy sinh trong đời sống học đường sẽ giúp kế hoạch trở nên thiết thực, có chiều sâu và bám sát yêu cầu của Chương trình GDPT 2018.

Thứ hai, cần tăng cường bồi dưỡng giáo viên về phương pháp tổ chức hoạt động trải nghiệm, kỹ năng giáo dục giá trị sống, cũng như khả năng xử lý tình huống đạo đức của học sinh. Nhà trường nên tổ chức các buổi sinh hoạt chuyên môn theo hướng nghiên cứu bài học, chia sẻ sáng kiến giáo dục phẩm chất và khuyến khích giáo viên tham gia các khóa bồi dưỡng do ngành tổ chức.

Thứ ba, cần đa dạng hóa các hoạt động trải nghiệm trong và ngoài lớp học, đồng thời tăng cường tổ chức các dự án liên môn và hoạt động cộng đồng gắn với rèn luyện phẩm chất trung thực. Thay vì chỉ tập trung vào hoạt động theo tiết hoặc theo chủ đề, nhà trường có thể phát triển các mô hình trải nghiệm dài hạn, dự án học tập theo nhóm, mô phỏng tình huống đạo đức, hoạt động phục vụ cộng đồng, thăm quan thực tế... Việc đa dạng hóa này giúp học sinh tiếp xúc với nhiều bối cảnh khác nhau, từ đó hình thành phẩm chất trung thực một cách tự nhiên, có chiều sâu và mang tính ứng dụng trong đời sống.

Thứ tư, sự phối hợp giữa gia đình, nhà trường và các lực lượng xã hội cần được đẩy mạnh để bảo đảm quá trình giáo dục phẩm chất trung thực diễn ra liên tục và nhất quán. Nhà trường nên thiết lập các kênh thông tin thường xuyên với phụ huynh, tổ chức các buổi tọa đàm về giáo dục phẩm chất, đồng thời huy động sự tham gia của các tổ chức đoàn thể, câu lạc bộ, đơn vị doanh nghiệp trong triển khai các hoạt động trải nghiệm phù hợp. Việc tạo dựng “mạng lưới hỗ trợ giáo dục” sẽ giúp học sinh có những môi trường đồng bộ để rèn luyện hành vi trung thực cả trong trường và ngoài xã hội.

Thứ năm, nhà trường cần tăng cường giám sát, phản hồi và điều chỉnh thường xuyên đối với hoạt động trải nghiệm nhằm bảo đảm tính hiệu quả và liên tục của quá trình giáo dục phẩm chất. Cần xây dựng bộ tiêu chí đánh giá rõ ràng, thu thập minh chứng qua sản phẩm học tập, hồ sơ trải nghiệm, phản hồi của giáo viên – học sinh – phụ huynh, và sử dụng dữ liệu để điều chỉnh kế hoạch kịp thời. Việc giám sát không chỉ nhằm kiểm tra mà còn tạo ra chu trình cải tiến liên tục, trong đó phản hồi được xem là công cụ quan trọng để nâng cao chất lượng hoạt động giáo dục phẩm chất trung thực trong toàn trường.

Quản lý giáo dục phẩm chất trung thực thông qua hoạt động trải nghiệm tại Trường Tiểu học Đoàn Thị Điểm toàn diện, bền vững, giúp học sinh rèn luyện trung thực một cách tự nhiên, liên tục, có minh chứng; đồng thời nâng cao năng lực giáo viên và xây dựng văn hóa trung thực toàn trường.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Bộ Giáo dục và Đào tạo. (2018). *Chương trình Giáo dục phổ thông 2018*. Nxb Giáo dục Việt Nam. Hà Nội.
2. Bộ Giáo dục và Đào tạo. (2017). *Hướng dẫn thực hiện chương trình giáo dục phổ thông tổng thể*. Nxb Giáo dục Việt Nam. Hà Nội.
3. Nguyễn Thị Hiền. (2020). *Giáo dục giá trị sống cho học sinh tiểu học*. Nxb Đại học Sư phạm. Hà Nội.
4. Phạm Thị Hương, Trần Văn Dũng. (2019). Hoạt động trải nghiệm sáng tạo trong giáo dục tiểu học. *Tạp chí Khoa học Giáo dục*, số 56, 45–53.

5. Lê Thị Thanh Mai. (2018). Phương pháp dạy học tích cực và giáo dục phẩm chất cho học sinh tiểu học. Hà Nội: Nhà xuất bản Giáo dục Việt Nam.
6. Nguyễn Văn Bình. (2017). Giáo dục đạo đức và hình thành nhân cách học sinh tiểu học. Hà Nội: Nhà xuất bản Đại học Sư phạm.
7. Phan Thị Lan. (2021). Ứng dụng hoạt động trải nghiệm trong rèn luyện phẩm chất trung thực cho học sinh tiểu học. *Tạp chí Giáo dục và Xã hội*, 12(4), 32–39.
8. Bộ Giáo dục và Đào tạo. (2016). Thông tư số 32/2016/TT-BGDĐT hướng dẫn thực hiện công tác giáo dục đạo đức học sinh tiểu học. Hà Nội: Nhà xuất bản Giáo dục Việt Nam.
9. Trần Hồng Nhung. (2019). Tích hợp giáo dục giá trị sống trong môn học và hoạt động trải nghiệm ở tiểu học. Nxb Đại học Sư phạm. Hà Nội.
10. Nguyễn Thị Lan Hương. (2020). Quản lý và tổ chức hoạt động trải nghiệm sáng tạo trong trường tiểu học. *Tạp chí Khoa học Giáo dục*, 59, 58–66.
11. Berkowitz, M. W., & Bier, M. C. (2005). *What works in character education: A research-driven guide for educators*. Washington, DC: Character Education Partnership.
12. Lickona, T. (1991). *Educating for character: How our schools can teach respect and responsibility*. New York: Bantam Books.
13. Nucci, L. P., & Narvaez, D. (2008). *Handbook of moral and character education*. New York: Routledge.
14. Gilligan, C. (1982). *In a different voice: Psychological theory and women's development*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
15. Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
16. White, J., & James, R. (2009). *Character education and moral development in primary schools: Promoting honesty and integrity*. *International Journal of Educational Research*, 48(3), 178–187.
17. Lickona, T., Schaps, E., & Lewis, C. (2003). *Developing character in schools: Practical ways to promote honesty, integrity, and responsibility*. *Phi Delta Kappan*, 84(9), 664–670.
18. Narvaez, D., & Lapsley, D. K. (2005). *Moral education: Integrating cognitive, affective, and social perspectives*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
19. Power, F. C., Higgins, A., & Kohlberg, L. (1989). *Lawrence Kohlberg's approach to moral education*. New York: Columbia University Press.
20. Benson, P. L., & Scales, P. C. (2009). *The role of character development in education: A global perspective*. *Journal of School Health*, 79(10), 487–494.

MANAGEMENT OF HONESTY EDUCATION FOR STUDENTS AT DOAN THI DIEM PRIMARY SCHOOL, HANOI CITY THROUGH EXPERIENTIAL ACTIVITIES

Abstract: This article investigates the management of honesty education for students at Doan Thi Diem Primary School in Hanoi through experiential activities, in alignment with the 2018 General Education Curriculum. Based on an analysis of theoretical foundations regarding honesty, honesty education, and experiential learning, the paper examines the characteristics of honesty among primary school students and the current management practices implemented at the school. Findings indicate that planning, organizing experiential activities, teacher training, assessment, and collaboration among educational forces have been systematically implemented, yet require further improvement to enhance consistency and practicality. The study proposes several measures—including organizing authentic experiential activities, integrating honesty education into subjects, strengthening school – family – community collaboration, innovating assessment practices, and fostering a culture of honesty to improve the effectiveness of honesty education for primary students.

Keywords: assessment; character education; experiential learning; honesty; management.